

Καθαρίστηκε μετά από 7 χρόνια ο «Δρομέας» του Κ. Βαρώτσου

Με μια απαιτητική διαδικασία σε τρεις φάσεις που διήρκεσε συνολικά περίπου 15 ώρες και παρουσία του γλύπτη Κώστα Βαρώτσου καθαρίστηκε ο «Δρομέας», το γυάλινο γλυπτό που από το 1995 κοσμεί την πλατεία της Μεγάλης του Γένους Σχολής, απέναντι από το ξενοδοχείο Χίλτον, στην Αθήνα.

«Λόγω της θέσης του γλυπτού, υπάρχουν ουσίες οι οποίες κάθονται πάνω στο γυαλί. Δεν μιλάμε για απλή σκόνη αλλά κατά κύριο λόγο για ρύπους, το οποίο σημαίνει ότι απαιτείται μια ειδική διαδικασία καθαρισμού» εξηγεί στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο αντιδήμαρχος αρμόδιος για την καθαριότητα και την ανακύκλωση, Νίκος Αβραμίδης. Η τελευταία φορά που καθαρίστηκε ο «Δρομέας» ήταν το 2014. Και αυτή τη φορά, όπως και τις προηγούμενες (το 2003, το 2012 και το 2014), προηγήθηκε εργαστηριακός έλεγχος για να εξασφαλιστεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, ενώ, η μέθοδος προέκυψε μετά από μελέτη του πανεπιστημίου της Στουτγκάρδης.

«Ο «Δρομέας» είναι τοπόσημο για την πόλη. Στο πλαίσιο της αλλαγής νοοτροπίας του καθαρισμού της Αθήνας συμπεριλαμβάνουμε πλέον τα μνημεία, τα αγάλματα, που είναι χαρακτηριστικά της πόλης μας, στη διαδικασία της συντήρησης» λέει ο κ. Αβραμίδης, ενημερώνοντας μάλιστα ότι οι Αθηναίοι και οι Αθηναίες μπορούν πλέον να έχουν την προσδοκία ότι το γλυπτό θα παραμείνει καθαρό, αφού η εξειδικευμένη εταιρεία Karcher το υιοθέτησε και ανέλαβε τον καθαρισμό του σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Ως προς την διαδικασία καθαυτή, αρχικά το γλυπτό ψεκάστηκε με αφροποιοτές για περισσότερες από 4 ώρες, κατά τη διάρκεια των οποίων διατηρήθηκε σε υγρό περιβάλλον ώστε να μην στεγνώσει σε κανένα σημείο. Στη δεύτερη φάση, ο «Δρομέας» ξεπλύθηκε με νερό σε θερμοκρασία 60 βαθμών Κελσίου και με μετρημένη πίεση, ώστε να μην προκληθούν φθορές, ενώ στο τέλος ξεπλύθηκε ξανά με αποιονισμένο νερό για να αποφευχθούν τα στίγματα από άλατα πάνω στις γυάλινες επιφάνειες. Στο άμεσο μέλλον, με ενέργειες του Δήμου Αθηναίων, θα ακολουθήσουν εργασίες αποκατάστασης των τεμαχίων γυαλιού αλλά και έλεγχος στατικότητας του γλυπτού, ενώ θα προκύψει σχετικό τεύχος τεκμηρίωσης και ψηφιακή τρισδιάστατη αποτύπωση του γλυπτού.

«Οχι μόνο ο «Δρομέας» αλλά όλα τα έργα τέχνης στον δημόσιο χώρο χρειάζονται φροντίδα. Όπως όλα τα αντικείμενα σε εξωτερικό χώρο, πρέπει να έχουν, ανάλογα με το είδος του έργου, ένα επίπεδο συντήρησης με τα κατάλληλα, ξεχωριστά πρωτόκολλα και να υπάρξει ένα πρόγραμμα συντήρησης και αποκατάστασης» υπογραμμίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο γλύπτης Κώστας Βαρώτσος, προσθέτοντας ότι «είναι υποχρέωση των δήμων να φροντίζουν τα έργα τέχνης και να κάνουν όσα απαιτούνται για κάθε έργο γιατί αυτό εξυπηρετεί την υπόθεση του δημόσιου χώρου».

Περιγράφοντας ένα «παγκόσμιο πρόβλημα», όπως το χαρακτηρίζει ο ίδιος, ο κ.

Βαρώτσος τονίζει ότι «οι δήμοι, όχι όλοι βέβαια, τείνουν να εγκαταλείπουν τα έργα γιατί δεν υπάρχει οργανωμένος τρόπος φροντίδας». «Ο «Δρομέας» έχει μείνει χωρίς φωτισμό τόσα χρόνια, είχε μείνει άπλυτος τόσα χρόνια, και βέβαια πρέπει να υπάρχει ένας δομικός έλεγχος όλων των έργων» λέει ο γλύπτης.

«Τα σύγχρονα έργα είναι ουσιαστικά η μνήμη της πόλης. Είναι τα έργα που γεννήθηκαν μέσα στην πόλη από καλλιτέχνες που οι περισσότεροι ζουν σε αυτή και εκφράζουν τον ίδιο τον πολιτισμό μας. Είναι ένα σημείο αναφοράς της πολιτισμικής παραγωγής του κάθε τόπου, αλίμονο, δηλαδή, εάν δεν τα φροντίζουμε» σημειώνει ο κ. Βαρώτσος, προσθέτοντας, πάντως, ότι «αυτό ισχύει βέβαια και για τα πεζοδρόμια και τους δρόμους».

Μάλιστα, ο διεθνούς φήμης γλύπτης αποκαθιστά μια αλήθεια. «Τα έργα δεν κινδυνεύουν από τον κόσμο. Υπάρχει μια ιδέα ότι ο κόσμος βανδαλίζει τα έργα. Αυτό είναι ψέμα. Τα έργα κινδυνεύουν ουσιαστικά από την εξουσία, από τους ανθρώπους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για να τα φροντίζουν. Διότι αυτοί είναι υπεύθυνοι για τη ζωή τους. Εάν, ας πούμε, εγκαταλείψεις ένα έργο, θα γίνει σκουπίδοτοπος. Τότε θα έρθουν να κάνουν και γκραφίτι πάνω του. Θα έρθουν γιατί θα είναι ένας σκουπίδοτοπος οπότε ο καθένας θα κάνει ό,τι θέλει» λέει ο κ. Βαρώτσος και συμπληρώνει «όταν τοποθετείς ένα έργο σε μια πόλη είναι σαν να το τοποθετείς σε ένα φυσικό χώρο. Η φύση, συνήθως, ό,τι βάζεις μέσα της το τρώει, το οξειδώνει, το αφομοιώνει και το εξαφανίζει. Το ίδιο και η πόλη. Πρέπει να φροντίζεται ο περιβάλλοντας χώρος». Αναφερόμενος σε «απλή λογική» που θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται ως «τεχνικό θέμα», ο κ. Βαρώτσος ανέτρεξε στην περίπτωση που δίπλα σε γλυπτό του φυτεύτηκε ένα πλατάνι, με αποτέλεσμα σύντομα τα κλαριά να μαστιγώνουν το έργο. Ο «Δρομέας», που για πρώτη φορά τοποθετήθηκε στην πλατεία Ομονοίας το

Τον δρομέα τον βλέπεις και δεν έχεις μια λεπτομέρεια από το έργο, έχεις μια αίσθηση όμως που σου μένει

1988, αρχικά είχε παρουσιαστεί υπό την ονομασία ο «Ξένος». «Ήθελα να κάνω έναν άνθρωπο ο οποίος είναι αυτός ο ταξιδιώτης που μόλις τον συναντάς του λες «πότε ήρθες;» και η επόμενη ερώτηση που του κάνεις είναι «πότε φεύγεις;». Είναι ο αένας ταξιδιώτης. Ο άνθρωπος που αφήνει πίσω την ανάμνησή του. Τον δρομέα τον βλέπεις και δεν έχεις μια λεπτομέρεια από το έργο, έχεις μια αίσθηση όμως που σου μένει» εξηγεί στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Βαρώτσος και προσθέτει «Είναι σαν τον άνθρωπο που τον βλέπεις κάθε τόσο, που σου μένει η μνήμη του στο μυαλό και σκέφτεσαι «τώρα πού να είναι; Έχει φύγει, κάπου πάει, ταξιδεύει». Αυτή η αένας κίνηση του ανθρώπου στον πλανήτη, και βέβαια αυτό υπονομεύεται σήμερα τρομερά γιατί βλέπουμε πώς αντιμετωπίζουμε σήμερα τους μετανάστες και όλους αυτούς τους ανθρώπους που μετακινούνται για να βρουν μια καλύτερη ζωή, τους μεταχειριζόμαστε σαν εγκληματίες».

Ωστόσο, ο γλύπτης αποδέχτηκε την ονομασία που επικράτησε γιατί «αυτός ο ξένος που περιγράφω είναι και δρομέας, είναι δρομέας της ζωής. Η λογική του δρομέα μεγάλων αποστάσεων είναι συνδεδεμένη με τον ξένο, αυτό συμβολίζει. Ο δρομέας ο οποίος ξεκινάει από έναν στόχο να φτάσει κάπου αλλού. Γι αυτό και το δέχτηκα». «Είναι άνθρωποι οι οποίοι υπερβαίνουν τα όρια τους, ξεκινώντας από ένα σημείο να φτάσουν σε ένα άλλο, αυτό είναι το χαρακτηριστικό και του ίδιου του ξένου, του ταξιδιώτη. Γι αυτό και ο Μαραθώνιος που γίνεται στην Αθήνα είναι ένα διεθνές γεγονός. Δεν είναι ένα τοπικό ελληνικό γεγονός» λέει ο κ. Βαρώτσος, ο οποίος μάλιστα φιλοτέχνησε το φετινό μετάλλιο του Μαραθωνίου της Αθήνας που θα γίνει τις επόμενες ημέρες.

«Πιστεύω στον ταξιδιώτη, πιστεύω στον ξένο, πιστεύω στον άνθρωπο ο οποίος θέλει να φτιάξει μια καλύτερη ζωή και να καταλάβει το ίδιο του το σπίτι που είναι ο πλανήτης» καταλήγει ο κ. Βαρώτσος.